

DOCUMENT BÀSIC DE TREBALL

La finalitat del Sinode, i per tant d'aquesta consulta, no és produir documents, sinó «fer que germinin somnis, suscitar profecies i visions, fer florir esperances, estimular la confiança, embenar ferides, entreteixir relacions, ressuscitar una aurora d'esperança, aprendre els uns dels altres, i crear un imaginari positiu que il·lumini les ments, enardeixi els cors, doni força a les mans».

Franciscus

Discurs a l'inici del Sinode dedicat als joves (3 d'octubre de 2018)

LA PREGUNTA FONAMENTAL

La pregunta fonamental que guia aquesta consulta al Poble de Déu, és la següent:

En una Església sinodal, que anuncia l'Evangelí, tots «caminen junts»: ¿com es realitza avui aquest «caminar junts» en la pròpia Església particular? Quins passos ens convida a fer l'Esperit per a créixer en el nostre «caminar junts»?

Per a contestar aquesta qüestió es convida a:

- Preguntar-se sobre les experiències en la pròpia Església particular que fan referència a la pregunta fonamental.
- Rellegir més profundament aquestes experiències: quines alegries han provocat? Quines dificultats i obstacles s'han trobat? Quines ferides han provocat? Quines intuïcions han suscitat?
- Recollir els fruits per a compartir: on ressona la veu de l'Esperit en aquestes experiències? Què ens està demanant aquesta veu? Quins són els punts que han de ser confirmats, les perspectives de canvi i els passos que cal complir? On podem establir un consens? Quins camins s'obren per a la nostra Església particular?

DEU NUCLIS TEMÀTICS PER APROFUNDIR

Per tal d'ajudar a fer emergir les experiències i per a contribuir de manera més enriquidora a la consulta, indiquem a continuació els deu nuclis temàtics que articulen diversos aspectes de la «sinodalitat viscuda».

IMPORTANT a TENIR en COMPTE:

- ⇒ El grup sinodal pot decidir treballar entre els deu blocs temàtics o bé escollir-ne aquells que es considerin oportuns. Per tant, participar en el Sínode significa fer els nuclis temàtics que es puguin o vulguin segons les possibilitats; no hi ha l'obligació de fer els deu.
- ⇒ En treballar un nucli temàtic es pot respondre a totes les preguntes que l'acompanyen o bé només a aquelles qüestions assenyalades en negreta, que són considerades d'especial rellevància.
- ⇒ A cada bloc temàtic s'hi adjunta un text bíblic per ajudar la pregària i reflexió a partir dels continguts proposats.

I. ELS COMPANYS DE VIATGE

En l'Església i en la societat fem el mateix camí un al costat de l'altre.

- 1) En la pròpia Església local, qui són els que «caminen junts»?
- 2) Quan diem «la nostra Església», qui en forma part?
- 3) Qui ens demana caminar junts?
- 4) Qui són els companys de viatge, considerant també els qui estan fora del perímetre eclesial?**
- 5) Quines persones o grups són deixats al marge, expressament o de fet?**

Proposta de text bíblic per pregar i reflexionar:

Del llibre dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-13)

Quan va arribar la diada de Pentecosta es trobaven reunits tots junts. De sobte, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacions que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquella remor, la gent s'aplegà i van quedar desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua.

Sorpresos i meravellats, deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs com és que cada un de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Parts, medes i elamites, habitants de Mesopotàmia, de Judea i de Capadòcia, del Pont i de l'Àsia, de Frígia i de Pamfília, d'Egipte i de les regions de Líbia tocant a Cirene, i els qui han vingut de Roma, tots, tant jueus com prosèlits, cretencs i àrabs, els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu».

Sorpresos i desconcertats, es deien els uns als altres: «Què vol dir tot això?»

Però d'altres, rient-se'n, deien: «És que el vi els ha pujat al cap!»

II. ESCOLTAR

L'escolta és el primer pas, però exigeix tenir una ment i un cor oberts, sense prejudicis.

- 1) Vers qui està «en deute d'escolta» la nostra Església particular?
- 2) Com són escoltats els laics, en particular els joves i les dones?**
- 3) Com integrem les aportacions de consagrades i consagrats?**
- 4) Quin espai té la veu de les minories, dels descartats i dels exclosos?**
- 5) Aconsegüim identificar prejudicis i estereotips que obstaculitzen la nostra escolta?
- 6) Com escoltem el context social i cultural en el qual vivim?

Proposta de text bíblic per pregar i reflexionar:

De l'Evangeli segons sant Marc (Mc 7,31-37)

Jesús se'n va anar del territori de Tir i, passant pel de Sidó, arribà al llac de Galilea, després de travessar el territori de la Decàpolis. Llavors li porten un sord, que amb prou feines podia parlar, i li demanaven que li imposés la mà. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li ficà els dits a les orelles, va escopir i li tocà la llengua amb la saliva. Després va alçar els ulls al cel, sospirà i li digué: «Efatà!» —que vol dir: «Obre't!»

A l'instant se li van obrir les orelles, la llengua se li destravà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho pregonaven. Estaven completament admirats i deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin»

III. PRENDRE LA PARAULA

Tots estan convidats a parlar amb valentia i parresia, és a dir integrant llibertat, veritat i caritat.

- 1) Com promovem dins de la comunitat i dels seus organismes un estil de comunicació lliure i autèntica, sense falsedats i oportunistes?
- 2) I davant la societat de la que formem part?
- 3) Quan i com aconseguim dir el que realment tenim al cor?
- 4) Com funciona la relació amb el sistema dels mitjans de comunicació (no només els mitjans catòlics)?
- 5) Qui parla en nom de la comunitat cristiana i com és escollit?

Proposta de text bíblic per pregar i reflexionar:

De la carta als Efesis (Ef 4,25-32)

Per tant, abandoneu la mentida i que cadascú digui la veritat al seu proïsme, ja que tots som membres d'un mateix cos. Si us disgusteu amb algú, no l'ofengueu; que la posta de sol no us trobi encara ressentits: no doneu ocasió al diable. El qui robava, que deixi de robar; que procuri treballar honestament amb les seves mans i així pugui donar al qui passa necessitat. Que de la vostra boca no surtin mai paraules dolentes, sinó tan sols aquella paraula que serveixi per a edificar els altres en allò que convingui i faci bé als qui l'escolten. I no entristiu l'Esperit Sant de Déu, que us ha marcat amb el seu segell per al dia que sereu redimits. Llanceu lluny de vosaltres l'amargor, l'enfuriment, la ira, els crits, les injúries i tota mena de dolenteria. Sigueu bondadosos i afectuosos els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist.

IV. CELEBRAR

“Caminar junts” només és possible sobre la base de l'escolta comunitària de la Paraula i de la celebració de l'Eucaristia.

- 1) Com inspiren i orienten efectivament el nostre «caminar junts» la pregària i la celebració litúrgica?
- 2) Com inspiren les decisions més importants?
- 3) Com promovem la participació activa de tots els fidels en la litúrgia i en l'exercici de la funció de santificació?
- 4) Quin espai es dona a l'exercici dels ministeris del lectorat i de l'acolitat?

Proposta de text bíblic per pregar i reflexionar:

Del llibre dels Fets dels Apòstols (Ac 2,42-47)

Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries. Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals, i la gent sentia un gran respecte.

Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú. Cada dia eren constants a assistir unànimement al culte del temple. A casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor. Lloaven Déu i eren ben vistos de tot el poble. I cada dia el Senyor afegia a la comunitat els qui acollien la salvació.

V. CORRESPONSABLES EN LA MISSIÓ

La sinodalitat està al servei de la missió de l'Església, en la que tots els seus membres estan cridats a participar.

- 1) Atès que tots som deixebles missioners, de quina manera es convoca cada batejat per a ser protagonista de la missió?
- 2) **Com sosté la comunitat els seus propis membres compromesos en un servei en la societat (en el compromís social i polític, en la investigació científica i en l'ensenyament, en la promoció de la justícia social, en la tutela dels drets humans i en la cura de la Casa comuna, etc.)?**
- 3) **Com els ajuda a viure aquests compromisos des d'una perspectiva missionera?**
- 4) Com es realitza el discerniment sobre les opcions que es refereixen a la missió i a qui hi participa?
- 5) Com s'han integrat i adaptat les diverses tradicions en matèria d'estil sinodal, que constitueixen el patrimoni de moltes Esglésies, en particular les orientals, en vista d'un eficaç testimoni cristià?
- 6) Com funciona la col·laboració en els territoris on estan presents diferents Esglésies *sui iuris* diverses?

Proposta de text bíblic per pregar i reflexionar:

De l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,1-10.16-21)

Passat el dissabte, quan clarejava el diumenge, Maria Magdalena i l'altra Maria anaren a visitar el sepulcre. Tot d'una hi hagué un gran terratrèmol: un àngel del Senyor va baixar del cel, féu rodolar la pedra i s'hi va asseure al damunt. Resplendia com un llamp, i el seu vestit era blanc com la neu. De por d'ell, els guardes es posaren a tremolar i van quedar com morts.

L'àngel digué a les dones: «No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. No és aquí: ha ressuscitat, tal com va dir. Veniu, mireu el lloc on havia estat posat. Aneu de seguida a dir als seus deixebles: "Ha ressuscitat d'entre els morts, i ara va davant vostre a Galilea. Allà el veureu". Aquest és el missatge que us havia de donar».

Immediatament elles, amb por, però amb una gran alegria, se n'anaren del sepulcre i van córrer a anunciar-ho als deixebles. Però tot d'una Jesús els va sortir al pas i les va saludar. Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i el van adorar.

Jesús els digué: «No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran».

Els onze deixebles se n'anaren a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l, el van adorar; abans, però, havien dubtat.

Jesús s'acostà i els va dir: «He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món».

VI. DIALOGAR EN L'ESGLÉSIA I EN LA SOCIETAT

El diàleg és un camí de perseverança, que comprèn també silencis i patiments, però que és capaç de recollir l'experiència de les persones i dels pobles.

- 1) Quins són els llocs i les modalitats de diàleg dins de la nostra Església particular?**
- 2) Com s'afronten les divergències de visions, els conflictes i les dificultats?
- 3) Com promovem la col·laboració amb les diòcesis veïnes, amb i entre les comunitats religioses presents en el territori, amb i entre les associacions i moviments laïcals, etc.?**
- 4) Quines experiències de diàleg i de tasca compartida portem endavant amb els creients d'altres religions i amb els qui no creuen?
- 5) Com dialoga l'Església i com aprèn d'altres instàncies de la societat: el món de la política, de l'economia, de la cultura, de la societat civil, dels pobres...?**

Proposta de text bíblic per pregar i reflexionar:

De l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 10,29-37)

Un mestre de la Llei preguntà a Jesús: «I qui són els altres que haig d'estimar?»

Jesús va contestar dient: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: "Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més".

Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?». Ell respongué: «El qui el va tractar amb amor». Llavors Jesús li digué: «Vés, i tu fes igual».

VII. AMB LES ALTRES CONFESIONS CRISTIANES

El diàleg entre els cristians de diverses confessions, units per un sol baptisme, té un lloc particular en el camí sinodal.

- 1) Quines relacions mantenim amb els germans i les germanes de les altres confessions cristianes?**
- 2) A quins àmbits es refereixen?**
- 3) Quins fruits hem obtingut d'aquest «caminar junts»?
- 4) Quines són les dificultats?

Proposta de text bíblic per pregar i reflexionar:

De l'Evangeli segons sant Joan (Jn 17,9-26)

Jesús va alçar els ulls al cel i digué: «Jo prego per ells; no prego pel món, sinó pels qui tu m'has donat, perquè són teus. Tot allò que és meu és teu, i allò que és teu és meu. En ells s'ha manifestat la meva glòria. Jo no em quedo més al món. Però ells s'hi queden, mentre que jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el teu nom, el nom que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres. Mentre era amb ells, jo els guardava en el teu nom, el que tu m'has donat. (...) Però ara vinc a tu, i mentre encara sóc al món dic tot això, perquè ells tinguin també la meva joia, una joia completa. (...) Jo em consagro a mi mateix per ells, perquè ells també siguin consagrats en la veritat.

No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi. Pare, vull que els qui m'has confiat estiguin amb mi allà on jo estic i vegin la meva glòria, la glòria que m'has donat perquè m'estimaves des d'abans de crear el món. Pare bo, el món no t'ha conegut, però jo t'he conegut, i ells han reconegut que tu m'has enviat. Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el faré conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui».

VIII. AUTORITAT I PARTICIPACIÓ

Una Església sinodal és una Església participativa i corresponsable.

- 1) Com s'identifiquen els objectius que s'han d'assolir, el camí per aconseguir-los i els passos que cal fer?
- 2) Com s'exerceix l'autoritat dins de la nostra Església particular?**
- 3) Quines són les modalitats de treball en equip i de corresponsabilitat?**
- 4) Com es promouen els ministeris laïcals i l'assumpció de responsabilitat per part dels fidels?**
- 5) Com funcionen els organismes de sinodalitat a nivell de l'Església particular?
- 6) Són una experiència fecunda?

Proposta de text bíblic per pregar i reflexionar:

De la primera carta als corintis (1Co 12,4-27)

Els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol. 5 Són diversos els serveis, però el Senyor és un de sol. (...) Tot això és obra de l'únic i mateix Esperit, que distribueix els seus dons a cadascú tal com ell vol.

El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit.

Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Si el peu deia: «Com que no sóc mà, no sóc del cos», no per això deixaria de ser del cos. I si l'orella deia: «Com que no sóc ull, no sóc del cos», no per això deixaria de ser del cos. Si tot el cos fos ull, com podria sentir-hi? Si tot el cos fos oïda, com podria oïr? Però Déu ha distribuït en el cos cada un dels membres de la manera que li ha semblat. Si tot el cos es reduís a un sol membre, on seria el cos? Així, doncs, els membres són molts, però el cos és un de sol. L'ull no pot dir a la mà: «No em fas cap falta», ni tampoc el cap als peus: «No em feu cap falta.» Ben al contrari, els membres del cos que semblen més febles són els més necessaris; els que ens semblen menyspreables, els cobrim amb més honor; i els que tenim per menys decents, els tractem amb una decència que no necessiten els membres més decents. Déu ha disposat el cos de tal manera que ha donat més honor als

membres que més en necessiten, perquè en el cos no hi hagi divisions, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sol·licitud els uns pels altres. Per això, quan un membre sofreix, tots els altres sofreixen amb ell, i quan un membre és honorat, tots els altres s'alegren amb ell.

Doncs bé, vosaltres formeu el cos de Crist, i cadascú n'és un membre.

IX. DISCERNIR I DECIDIR

En un estil sinodal es decideix per discerniment, sobre la base d'un consens que neix de la comuna obediència a l'Esperit.

- 1) Amb quins procediments i amb quins mètodes discernim junts i prenem decisions?**
- 2) Com es poden millorar?
- 3) Com promovem la participació en les decisions dins de comunitats jeràrquicament estructurades?
- 4) Com articulem la fase de la consulta amb la fase deliberativa, el procés de decisió (decision-making) amb el moment de la presa de decisions (decision-taking)?
- 5) De quina manera i amb quins instruments promovem la transparència i la responsabilitat (accountability)?

Proposta de text bíblic per pregar i reflexionar:

De l'Evangeli segons sant Joan (Jn 12,5-32)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Ara me'n vaig al qui m'ha enviat, i cap de vosaltres no em pregunta on vaig, encara que teniu el cor ple de tristesa perquè us he dit això. Amb tot, us dic la veritat: us convé que me'n vagi, perquè, si no me'n vaig, el Defensor no vindrà a vosaltres; en canvi, si me'n vaig, us l'enviaré. (...) Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara us serien una càrrega massa pesada. Quan vingui l'Esperit de la veritat, us conduirà cap a la veritat sencera. Ell no parlarà pel seu compte: comunicarà tot el que senti dir i us anunciarà l'esdevenidor. (...)

Us he parlat de tot això amb imatges, però ve l'hora que ja no us diré res més valent-me d'imatges, sinó que us parlaré del Pare amb tota claredat. Aquell dia demanareu en nom meu, però us dic que no hauré de pregar al Pare per vosaltres: és el Pare mateix qui us estima, ja que vosaltres m'heu estimat i heu cregut que jo he sortit de Déu. He sortit del Pare i he vingut al món; ara deixo el món i me'n torno al Pare».

Els seus deixebles li diuen: «Ara sí que parles clar i no amb imatges. Ara veiem que ho saps tot i que no necessites que ningú et faci preguntes. Per això creiem que has sortit de Déu».

X. FORMAR-SE EN LA SINODALITAT

L'espiritualitat del caminar junts està destinada a ser un principi educatiu per a la formació de la persona humana i del cristià, de les famílies i de les comunitats.

- 1) Com formem a les persones, en particular aquelles que tenen funcions de responsabilitat dins de la comunitat cristiana, per a fer-les més capaces de «caminar junts», escoltar-se recíprocament i dialogar?**
- 2) Quina formació oferim per al discerniment i per a l'exercici de l'autoritat?**
- 3) Quins instruments ens ajuden a llegir les dinàmiques de la cultura en la qual estem immersos i l'impacte que elles tenen sobre el nostre estil d'Església?

Proposta de text bíblic per pregar i reflexionar:

Del llibre dels Fets dels Apòstols (Ac 8,26-38)

Un àngel del Senyor va dir a Felip: «Vés cap al sud a trobar el camí que baixa de Jerusalem a Gaza. Ara no hi passa ningú». Felip se n'hi anà. Mentrestant, un eunuc etiop, alt funcionari i tresorer major de la candace, és a dir, la reina d'Etiòpia, havia vingut en pelegrinatge a Jerusalem i ara se'n tornava a casa seva. Assegut dalt del seu carruatge, estava llegint el profeta Isaïes. L'Esperit va dir a Felip: «Vés a atrapar aquest carruatge».

Felip hi anà corrents i va sentir l'eunuc que llegia el profeta Isaïes. Llavors li preguntà: «Ho entens, això que llegeixes?» Ell li contestà: «I com puc entendre-ho, si ningú no m'hi ajuda?» (...) Aleshores Felip prengué la paraula i, començant per aquest text de l'Escriptura, li va anunciar la bona nova de Jesús. Mentre continuaven camí enllà, van arribar en un lloc on hi havia aigua, i l'eunuc digué: «Aquí hi ha aigua. Què em priva de ser batejat?» L'eunuc va fer parar el carruatge, baixaren tots dos a l'aigua, i Felip el va batejar.

SOBRE la SÍNTESE en el sí del GRUP SINODAL

Després de cada encontre del grup sinodal, el secretari ha d'escriure una síntesi del què s'ha parlat durant la sessió de treball. Aquest resum ha de ser fidel a les aportacions de les persones i a tot allò que hagi sorgit del discerniment i diàleg. Per això, el secretari ha de llegir la síntesi que faci als membres del grup sinodal i, aquests, li han de donar el vist-i-plau.

És important fer-hi constar tots els punts de vista que s'hagin oposat en el sí del debat, sense declarar que han estat punts oposats. Les opinions no es poden excloure simplement perquè van ser expressades per una minoria de participants! A vegades, la perspectiva d'allò que es pot anomenar "una aportació minoritària" pot constituir un testimoni profètic d'allò que Déu vol dir a la seva Església.

A l'espera d'un document marc de síntesi que ens pugui arribar de la CEE, el contingut del resum (no més de la cara d'un foli per sessió), es podria organitzar d'acord a les preguntes que s'ofereixen com a suggeriment:

- 1) Quina aportació, en el grup, va ser particularment significativa, sorprenent o inesperada? Quines noves perspectives o nous horitzons s'han obert? Quines històries o experiències de vida en particular van ser particularment commovedores i per què? Quins punts de vista semblen haver tingut una especial ressonància? Quina altres punts de vista van ser poc mencionats tot i ser interessants i dignes de menció?*
- 2) En general, quina cosa ha inspirat l'Esperit Sant al grup sinodal respecte a la realitat actual de la sinodalitat a la parròquia, incluídes les llums i les ombres? Què han dit els participants sobre els diferents àmbits de la parròquia que puguin necessitar de sanació i conversió en la vida de l'esperit, en les actituds, en les estructures, en la pràctica pastoral, en les relacions, en l'impuls missioner...?*
- 3) Quin somnis, desitjos i aspiracions de la parròquia han expressat els participants al grup sinodal?*

ACTITUDS BÀSIQUES per a PARTICIPAR en el PROCÉS SINODAL

(síntesi extreta del punt 2.3 del VADEMÈCUM)

El papa Francesc en ocasions varies ha compartit la seva visió de com s'expressa concretament la pràctica de la sinodalitat. Les actituds que s'enumeren permeten una escolta i un diàleg autèntics.

- 1) Ser sinodal requereix dedicar temps per a compartir.
- 2) La humilitat en l'escolta ha de correspondre a la valentia en el parlar.
- 3) El diàleg ens porta a la novetat.
- 4) Apertura a la conversió i al canvi.
- 5) Els sínodes són un exercici eclesial de discerniment.
- 6) Som signes d'una Església que escolta i que està en camí.
- 7) Deixar enrere els prejudicis i els estereotips.
- 8) Superar la plaga del clericalisme.
- 9) Combatre el virus de la autosuficiència.
- 10) Superar les ideologies.
- 11) Fer néixer l'esperança.
- 12) Els sínodes són un moment per a somiar i "passar temps amb el futur".

EVITAR les TRAMPES

(síntesi extreta del punt 2.4 del VADEMÈCUM)

Durant el Sínode s'ha d'evitar qualsevol temptació que pugui ser un obstacle en la promoció de la vitalitat i la fecunditat del procés sinodal:

- 1) La temptació de voler dirigir-nos a nosaltres mateixos enlloc de ser dirigits per Déu.
- 2) La temptació de concentrar-nos en nosaltres mateixos i en les nostres preocupacions immediates.
- 3) La temptació de veure només "problemes".
- 4) La temptació de concentrar-se només en les estructures.
- 5) La temptació de no mirar més enllà dels confins visibles de l'Església.
- 6) La temptació de perdre de vista els objectius del Procés Sinodal.
- 7) La temptació del conflicte i la divisió.
- 8) La temptació de tractar el Sínode com una espècie de parlament.
- 9) La temptació d'escoltar només aquells que ja participen en les activitats de l'Església.

